

EUROPEAN CONFERENCE

Conference Proceedings

VIII International Science Conference
«Theoretical and practical methods of
science development»

February 27 - March 01, 2023
Milan, Italy

THEORETICAL AND PRACTICAL METHODS OF SCIENCE DEVELOPMENT

Abstracts of VIII International Scientific and Practical Conference

Milan, Italy

(February 27 – March 01, 2023)

TABLE OF CONTENTS

AGRICULTURAL SCIENCES		
1.	Yakovenko R. CHANGES IN SOIL FERTILITY AND PRODUCTIVITY OF APPLE TREES UNDER LONG-TERM FERTILIZATION	9
ART HISTORY		
2.	Turchynyak Ya. УКРАЇНСЬКА КНИЖКОВА ГРАФІКА МИРОНА ЛЕВИЦЬКОГО ЗА ПЕРІОД 1955–1960 РОКІВ	12
BIOLOGY		
3.	Кононова І.І., Стрижак О.В., Ломига Л.Л. ПОШУК ПОТЕНЦІЙНИХ БІОАНТАГОНІСТІВ ЕМБРИОТОКСИЧНОСТІ КАДМІЮ В ЕКСПЕРИМЕНТІ НА ЩУРАХ ПРИ ХРОНІЧНІЙ ІНТОКСИКАЦІЇ	17
ECONOMY		
4.	Kolodiychuk A.V., Vazhynskyy F.A. CARATTERIZZAZIONE DEI METODI E DEI MODELLI DEL SETTORE PER LA VALUTAZIONE DEI RISCHI PER LA SICUREZZA DELLE INFORMAZIONI IN UN CONTESTO DI INSTABILITÀ ECONOMICA	21
5.	Sitak I. THE CURRENT STATE AND MAIN CHALLENGES FOR THE ECONOMY OF UKRAINE	26
6.	Бестужева С.В., Огієнко С.О. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ЛОГІСТИЧНОЇ СИСТЕМИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	29
7.	Бондаренко Н.М. ОРГАНІЗАЦІЯ АУДИТУ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВІ	36
8.	Голованенко М. РОЗВИТОК ІНСТРУМЕНТАРІЮ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЛОГІСТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ОПТИМІЗАЦІЙНОГО ПАКЕТУ OR-TOOLS	41

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ЛОГІСТИЧНОЇ СИСТЕМИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Бестужева С. В.,

канд. екон. наук, доцент,
Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця

Огієнко С. О.,

канд. екон. наук, доцент,
Харківський інститут «Вищий навчальний заклад
«Міжрегіональна академія управління персоналом»

Світова практика міжнародного бізнесу неухильно доводить значущість формування логістичних систем для досягнення цілей розвитку суб'єктів незалежно від рівня їх взаємодії. В сучасних умовах саме логістичні принципи управління є один з ключових напрямів забезпечення ефективного розвитку підприємств на мікрорівні та країни в цілому на макрорівні за рахунок оптимального розподілу та використання трудових, матеріальних, інноваційних, інвестиційних, фінансових ресурсів, забезпечення необхідного обсягу споживчих благ [2].

З теоретичної точки зору будь-яка система має певні властивості та структуру. Логістична система не є виключенням і характеризується такими властивостями як:

цілісність – дає можливість розглядати логістичну систему як сукупність елементів, які взаємопов'язані та взаємообумовлені певними функціональними зв'язками;

структурованість – логістична система має відповідну структуру, яка може змінюватись залежно від рівня взаємодії її суб'єктів;

динамічність – логістична система знаходиться у постійному розвитку, змінюється як під впливом факторів внутрішнього, так і зовнішнього середовища;

адаптивність – логістична система характеризується гнучкістю пристосування до мінливого зовнішнього середовища як за структурою, так і за динамікою;

емерджентність – логістична система має певні специфічні якості, які відрізняють її від інших систем, і, в першу чергу, це стосується спрямування її розвитку на оптимізацію. В багатьох випадках оптимізація не ототожнюється з ефективністю, так як може передбачати вибір найкращого шляху вирішення проблеми з сукупності найгірших.

Для дослідження особливостей формування національної логістичної системи, тобто системи макрорівневої, використаємо метод дедукції, тобто почнемо розглядати спочатку логістичну систему суб'єктів мікрорівня –

підприємств, компаній, фірм, які безпосередньо працюють у сфері міжнародного бізнесу, мають підприємницькі інтереси та спрямовують свою діяльність на досягнення суто економічних цілей – отримання максимально можливого прибутку, підвищення рентабельності, зниження витрат, розширення ринкового сегменту, вихід на нові ринку збуту, залучення інвестицій чи кредитів тощо.

З позиції системного підходу логістична система суб'єктів мікрорівня має такі складові як закупівлі, складське господарство, виробництво, транспортне господарство, збут, логістичний персонал, інформацію та сервісне обслуговування. Всі підсистеми взаємопов'язані та взаємообумовлені, що дає можливість говорити за цілість логістичної системи.

Крім того, не врахування змін у будь-якій з підсистем (позитивних чи негативних) обумовлюватиме викривлення загального уявлення про стан логістичної системи. В даному випадку мова йде про її структурованість.

Визначення мети та завдань підсистем логістичної системи спрямоване на досягнення загальної цілі її функціонування – оптимізації всіх логістичних процесів на підприємстві з урахуванням його внутрішнього потенціалу та зовнішніх умов функціонування. В цьому випадку говоримо про адаптивність та емерджентність логістичної системи.

Формування логістичної системи на мікрорівні здійснюється з дотриманням певних вимог, до яких слід віднести наступні:

- забезпечення принципу цілісності системи, що дає можливість вибудовувати логістичні ланцюги;

- забезпечення ефективних взаємозв'язків між елементами логістичної системи;

- убудованість логістичної системи у систему управління підприємством у цілому;

- забезпечення ефективної взаємодії підсистем логістичної системи з іншими системами підприємства;

- впровадження систем контролю за логістичними процесами – матеріальними, транспортними, фінансовими, інформаційними та сервісними потоками;

- оцінка ефективності функціонування логістичної системи та її вплив на ефективність господарської діяльності підприємства у цілому [1].

Слід зазначити, що при формуванні логістичної системи необхідно враховувати рівень взаємодії її структурних елементів та характер впливу факторів її організації.

На макрорівні формування логістичної системи відбувається під впливом таких факторів як:

- характер та спрямованість національної стратегії соціально-економічного розвитку, яка і визначає подальші цілі та завдання розвитку національної логістичної системи;

- характеру та спрямованість транспортної інфраструктури, яка включає наявність транспортних комунікацій, рівень та структуру транспортного

комплексу, обсяги та структуру транспортних послуг на національному та на зовнішніх ринках;

наявність та територіальне розміщення виробництва (включає мікрологістичні та мезологістичні системи) визначає виробничий і конкурентний потенціал національних виробників;

наявність та територіальне розміщення споживання дає можливість оцінити рівень платоспроможності попиту, його ринкову орієнтацію та місткість цільових ринків.

При цьому в основі національної логістичної системи лежить розробка та реалізація транспортно-логістичної стратегії країни.

На регіональному рівні в рамках існуючих інтеграційних об'єднань формування логістичної системи (мегалогістичної або єврологістичної) передбачає врахування таких факторів як:

характер та спрямованість стратегії економічного розвитку інтеграційного об'єднання, яка і визначає подальші цілі та завдання розвитку регіональної інтеграції;

рівень розвитку національних логістичних систем країн-учасниць інтеграційного об'єднання;

рівень розвитку та характер розміщення виробництва – наявність потужних виробників, здатних задовольняти не тільки попит в рамках країни, а й у рамках регіону;

рівень розвитку та характер розміщення споживання – наявність платоспроможного попиту як з боку населення, представлене сукупністю суб'єктів з реалізації товарів, робіт, послуг, так і з боку підприємств-виробників щодо попиту на сировину, матеріали, напівфабрикати для забезпечення виробництва;

розвиток транспортної інфраструктури регіону та наявність тісних комунікацій між країнами-учасницями. Відповідно регіональна транспортно-логістична стратегія є основою регіональної логістичної системи.

У контексті розвитку міжнародної економічної інтеграції яскравим прикладом є формування в рамках Європейського Союзу євро логістичної системи, яка має регіональний характер та характеризується високим рівнем транспортного забезпечення вільного руху товарів, послуг, капіталу, технологій, робочої сили в межах країн-учасниць. Причому з поступовим переходом західноєвропейської інтеграції до більш високих її рівнів зростала увага до розвитку транспорту й логістики.

У 2001 році була видана «Біла книга» ЄС з транспортно-логістичних програм і проектів до 2010 року, яка була оновлена у 2011 році як «Біла книга» по формуванню та реалізації плану розвитку Єдиного європейського транспортного простору. Запропоновані заходи спрямовані на формування конкурентоспроможної та екологічно безпечної транспортної системи країн Європейського Союзу (ЄС) [3].

На міжнародному рівні формування світової логістичної системи (логістичної системи метарівня) здійснюється під впливом таких факторів як:

інтенсифікація вільного руху факторів виробництва у світові економіці для їх ефективного розміщення та використання, що обумовлює необхідність створення адекватного транспортно-логістичного забезпечення;

розміщення глобального виробництва включає не тільки територіально-просторове розміщення виробництва в країнах, а й створення та функціонування інтернаціональних виробничих ланцюгів;

розміщення глобального споживання, яке залежить від обсягів та структури міжнародних міграційних потоків, їх інтенсивності та регулювання;

рівень та характер розвитку транспортної інфраструктури світу, яка відображає динаміку та структуру світового ринку транспортних послуг, його регіональні особливості розвитку та регулювання. Саме через глобальну транспортну інфраструктуру глобальне виробництво намагається забезпечити потреби глобального споживання, хоча рівень задоволення попиту споживачів в різних країнах буде різним через значні відмінності рівнів їх соціально-економічного розвитку. Створення раціональної територіальної організації міжнародної логістичної системи є основою для формування глобальної транспортно-логістичної стратегії, напрями розвитку якої залежатимуть від рівня та характеру розвитку регіональних і навіть національних логістичних систем провідних країн. В той же час функціонування регіональних і національних логістичних систем не можливо без врахування сучасних тенденцій глобалізації світової економіки.

Узагальнюючи вищевикладені вимоги та фактори впливу пропонуємо на рис. 1 розглянути шість основних етапів побудови логістичної системи на рівні підприємства.

Розглянемо дані етапи більш детально. Так, на першому етапі визначаються та формулюються цілі логістичної системи, які повинні бути узгоджені з загальними цілями розвитку підприємства та враховувати його специфіку.

На другому етапі сформульовані цілі коригуються залежно від стану зовнішнього середовища функціонування підприємства (цільового ринку), рівня та характеру його впливу, що дає можливість ще на етапі ціле покладання гнучко адаптувати логістичну систему до його умов.

На третьому етапі визначаються вимоги, які висуваються перед логістичною системою. Дані вимоги були наведені раніше, але залежно від специфіки діяльності та галузевої спрямованості підприємства дані вимоги будуть безперечно коригуватись.

На четвертому етапі здійснюється формування логістичних підсистем, які були детально розглянуті вище.

На п'ятому етапів відбувається синтез логістичних підсистем у систему з визначенням її виду за різними критеріями, формуються функціональні зв'язки між підсистемами.

Рис. 1. Етапи формування логістичної системи підприємства на основі системного підходу.

На шостому, останньому, етапі здійснюється контроль та оцінка ефективності функціонування логістичної системи, результати якої є основою для її зміни.

На відміну від мікрорівневої, національна логістична система відноситься до макрорівневих систем і включає в такі основні елементи як національне виробництво, національне споживання, транспортну інфраструктуру, тобто є сукупністю логістичних систем мікрорівня, які при взаємодії досягають оптимальних результатів [4].

Відповідно і формування логістичної системи буде здійснюватись з урахуванням основних властивостей та вимог, які висуваються до логістичних систем макрорівня, але особливістю їх є наявність регулятивного механізму логістичних процесів суб'єктів мікрорівня.

На рис. 2 наведена послідовність формування національної логістичної системи.

Так, згідно рисунку пропонуємо виокремити вісім основних етапів формування.

Враховуючи те, що національна логістична система є складовою глобальної та регіональної логістичних систем, то на першому етапі доцільно провести аналіз стану та тенденцій розвитку глобальної логістичної системи.

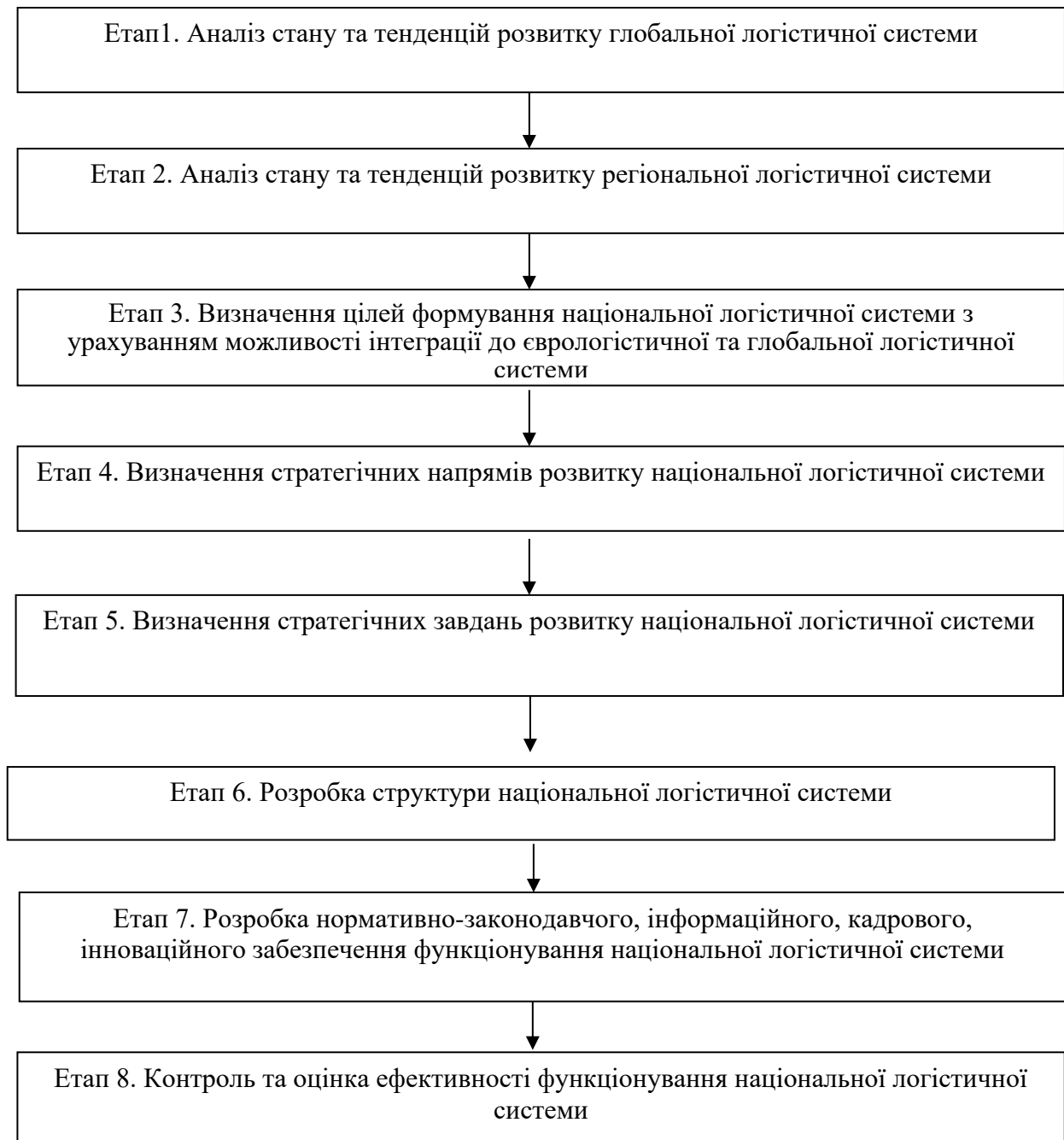

Рис. 2. Послідовність формування національної логістичної системи в умовах глобалізації світової економіки.

На другому етапі доцільно провести аналіз стану та тенденцій розвитку регіональної логістичної системи, яка відображає особливості економічного розвитку певного регіону світу, до якого відноситься країна.

Третій етап полягає у визначенні цілей формування національної логістичної системи з урахуванням можливості її інтеграції у євро логістичну та глобальну логістичну систему.

На четвертому етапі визначаються стратегічні напрями її розвитку – галузеві та територіальні.

П'ятий етап полягає у визначенні стратегічних завдань у розрізі основних функціональних підсистем логістичної системи – виробництва, споживання, транспортування, забезпечення реалізації логістичних процесів.

На шостому етапі розробляється структура національної логістичної системи залежно від особливостей галузевої та регіональної структури національної економіки, пріоритетів її зовнішньоекономічного розвитку.

На сьомому етапі розробляється відповідне забезпечення функціонування національної логістичної системи – нормативно-правове, кадрове, інформаційне, інноваційне. Слід зазначити, що дане забезпечення повинно чітко узгоджуватись з підписаними міжнародними угодами країни та вимогами міжнародних економічних організацій, членом яких вона є.

Восьмий етап полягає у проведенні контролю та оцінки ефективності функціонування національної логістичної системи, за результатами якої приймаються рішення щодо доцільності впровадження змін.

Отже, формування логістичної системи здійснюється за певних вимог, з урахуванням факторів, характер та рівень впливу яких залежить від рівня взаємодії її суб'єктів. Саме врахування цих факторів чинників дозволить забезпечити ефективне функціонування логістичних систем усіх рівнів. На думку авторів, запропонована послідовність формування логістичної системи на мікро- та макрорівні дасть можливість більш детально врахувати особливості розвитку суб'єктів господарювання та їх стратегічні пріоритети.

Список літератури:

1. Бестужева С. В., Бодак Д. В. Методичні аспекти удосконалення логістичної системи підприємства - суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності. *Сучасне управління організаціями: концепції, цифрові трансформації, моделі інноваційного розвитку*: збірник тез доповідей I Міжнародної науково-практичної конференції (Україна, м. Харків, 25 листопада 2022 року). Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2022. С. 41-43.

2. Бестужева С. В., Козирєва К. М. Особливості впровадження логістичного підходу в управління міжнародною збутовою діяльністю підприємства. *Науковий погляд: економіка та управління*. 2018. №1 (59). С. 13-19.

3. Біла книга Європейської комісії – план розвитку єдиного європейського транспортного простору – на шляху до конкурентоспроможної та ресурсоефективної транспортної системи. URL: https://brdo.com.ua/wp-content/uploads/2016/01/1_Bila-knyga-transport-plan-rozvytku-yedynogo-yevropeyskogo-transportnogo-prostoru-na-shlyahu-do-konkuretnospromozhnoi-ta-resursoefektyvnoi-.pdf. (дата звернення 10.02.2023).

4. Бодак Д. В. Сучасний розвиток глобальної логістики: досвід для України. Матеріали IV Міжнародній науково-практичній інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Актуальні проблеми та перспективи розвитку України в галузі управління та адміністрування: ініціативи молоді». Харків:ДБТУ, 2022. С. 237-239.

5. Валькова Н. В. Логістичні системи: визначення, класифікація та роль на різних рівнях управління. *Молодий вчений*. 2015. № 2 (17). С. 146-150.